

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

437 **BESLUIT** van 5 augustus 1972, houdende regeling van de taak, de organisatie, de werkwijze en de samenwerking van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze minister-president, minister van Algemene Zaken, dd. 5 juli 1972, nr. 204815;

Overwegende dat het noodzakelijk is regels te stellen, met betrekking tot de taak, de organisatie, de werkwijze en de samenwerking van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten;

De Raad van State gechoord (advies van 12 juli 1972, nr. 3);

Gezien het nader rapport van Onze minister-president, minister van Algemene Zaken, dd. 31 juli 1972 nr. 205296;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel I, 1

Dit besluit verstaat onder:

1. inlichtingen- en veiligheidsdiensten:
 - a. de Binnenlandse Veiligheidsdienst (Hoofdstuk III)
 - b. de militaire inlichtingendiensten (Hoofdstuk IV)
 - c. de Inlichtingendienst Buitenland (Hoofdstuk V)

2. De coördinator:

de coördinator van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, wiens taak en bevoegdheden zijn omschreven in Hoofdstuk II.

Artikel I, 2

1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten verrichten de hun toegewezen taken in gebondenheid aan de wettelijke bepalingen en in ondergeschiktheid aan Onze betrokken Minister.

2. De ambtenaren van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten bezitten geen opsporingsbevoegdheden als bedoeld in het Wetboek van Strafvordering.

Artikel I, 3

De inlichtingen- en veiligheidsdiensten verlenen elkaar in het bijzonder ook door het uitwisselen van gegevens – zoveel mogelijk medewerking.

Artikel I, 4

De hoofden van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten dragen zorg voor:

- a. de geheimhouding van de verkregen gegevens en van de bronnen waaruit zij afkomstig zijn;
- b. het naar behoren waarborgen van de veiligheid van de personen van wier diensten bij het inwinnen van die gegevens gebruik wordt gemaakt.

Artikel I, 5

De hoofden van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten dragen zorg voor het onderhouden van verbindingen met daarvoor in aanmerking komende inlichtingen- en veiligheidsdiensten van andere mogendheden.

HOOFDSTUK II

De coördinator van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten

Artikel II, 1

1. Er is een coördinator, die tot taak heeft de werkzaamheden van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten te coördineren.

2. Hij wordt door Ons op gemeenschappelijke voordracht van Onze minister-president, minister van Algemene Zaken en Onze ministers van Binnenlandse Zaken en van Defensie benoemd en ontslagen.

Artikel II, 2

De coördinator is werkzaam onder verantwoordelijkheid van Onze minister-president, minister van Algemene Zaken. Hij stelt deze bij voortdurend op de hoogte van al hetgeen van belang kan zijn.

Artikel II, 3

De coördinator is bevoegd inzake aangelegenheden de coördinatie der inlichtingen- en veiligheidsdiensten betreffende, na overleg met Onze betrokken ministers, voorstellen te doen aan Onze minister-president, minister van Algemene Zaken.

Artikel II, 4

Indien de coördinator van oordeel is, dat wijziging van taak en werkwijze van een der inlichtingen- en veiligheidsdiensten wenselijk is, wendt hij zich met een daartoe strekkend voorstel tot de minister onder wiens verantwoordelijkheid de betrokken dienst werkzaam is.

Artikel II, 5

De hoofden van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten verlenen de coördinator medewerking voor de uitoefening van zijn taak. Zij zijn gehouden hem daartoe alle door hem gewenste gegevens te verschaffen.

Artikel II, 6

De coördinator is bevoegd andere overheidsorganen, -diensten en ambtenaren uit te nodigen tot het verstrekken van gegevens die door hem voor de uitoefening van zijn taak nodig worden geacht.

Artikel II, 7

De coördinator draagt zorg, voor:

- a. de geheimhouding van de door hem verkregen gegevens en van de bronnen waaruit zij afkomstig zijn;
- b. het naar behoren waarborgen van de veiligheid van de personen van wier diensten bij het inwinnen van die gegevens gebruik wordt gemaakt.

HOOFDSTUK III

De Binnenlandse Veiligheidsdienst

Artikel III, 1

Er is een Binnenlandse Veiligheidsdienst die tot taak heeft:

a. het inwinnen van gegevens omtrent organisaties, groepingen en personen ten aanzien waarvan, gezien hun doelstellingen of feitelijke werkzaamheden, ernstige vermoedens bestaan dat zij een gevaar vormen voor het voortbestaan van de democratische rechtsorde in de Staat of dat van hen schade te duchten is voor de veiligheid of andere gewichtige belangen van de Staat;

b. het bevorderen van maatregelen ter beveiliging van gegevens waarvan de geheimhouding door het belang van de Staat geboden is en van die sectoren van de overheidsdienst en van het bedrijfsleven die van vitaal belang zijn voor het in standhouden van het maatschappelijk leven.

Artikel III, 2

1. De Binnenlandse Veiligheidsdienst is werkzaam onder verantwoordelijkheid van Onze minister van Binnenlandse Zaken. Het hoofd van deze dienst stelt hem bij voortdurend op de hoogte van al hetgeen van belang kan zijn.

2. Onze minister van Binnenlandse Zaken draagt zorg dat van hetgeen hem ingevolge het bepaalde in het eerste lid bereikt de gegevens die naar de aard van de hun toevertrouwde zorg voor andere ministers van belang kunnen zijn zo spoedig mogelijk ter kennis van die ministers worden gebracht.

3. Onze minister van Binnenlandse Zaken kan in overeenstemming met Onze hierbij betrokken minister bepalen dat gegevens door het hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst rechtstreeks ter kennis van overheidsorganen en -diensten worden gebracht.

Artikel III, 3

1. Onze betrokken ministers kunnen op verzoek van Onze minister van Binnenlandse Zaken ambtenaren van rijkspolitie en ambtenaren, belast met de grensbewaking, aanwijzen voor het in nauw en voortdurend overleg met het hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst verrichten van werkzaamheden ten behoeve van deze dienst.

2. De burgemeesters in gemeenten met gemeentepolitie verlenen medewerking aan de uitvoering van dit besluit voorzover het de taak van de Binnenlandse Veiligheidsdienst aangaat. Zij wijzen daartoe in overeenstemming met Onze minister van Binnenlandse Zaken ambtenaren van gemeentepolitie aan voor het in nauw en voortdurend overleg met het hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst verrichten van werkzaamheden ten behoeve van deze dienst.

3. Het hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst is bevoegd zich voor het verkrijgen van gegevens te wenden tot andere overheidsorganen, -diensten en ambtenaren, die geacht kunnen worden deze gegevens te kunnen verstrekken.

Artikel III, 4

Onze minister van Binnenlandse Zaken kan nadere voorschriften geven omtrent de organisatie, de werkwijze en het beheer van de Binnenlandse Veiligheidsdienst.

HOOFDSTUK IV

De militaire inlichtingendiensten

Artikel IV, 1

Er zijn drie militaire inlichtingendiensten t.w.:

a. de inlichtingendienst van de Koninklijke Marine, genaamd Marine Inlichtingendienst;

b. de inlichtingendienst van de Koninklijke Landmacht, genaamd Landmacht Inlichtingendienst;

c. de inlichtingendienst van de Koninklijke Luchtmacht, genaamd Luchtmacht Inlichtingendienst,

waarvan de taken zijn omschreven in art. IV, 2.

Artikel IV, 2

De militaire inlichtingendiensten hebben, ieder voorzover het hun krijgsmachtdeel betreft, tot taak:

a. het inwinnen van gegevens omtrent het potentieel en de strijdkrachten van andere mogendheden, welke nodig zijn voor een juiste opbouw en een doeltreffend gebruik van de krijgsmacht;

b. het inwinnen van gegevens welke nodig zijn voor het treffen van maatregelen:

1. ter voorkoming van activiteiten die ten doel hebben de veiligheid of paraatheid van de krijgsmacht te schaden;

2. ter beveiliging van gegevens binnen de krijgsmacht waarvan de geheimhouding geboden is;

3. ter bevordering van een juist verloop van mobilisatie en concentratie der strijdkrachten.

Artikel IV, 3

1. De militaire inlichtingendiensten zijn werkzaam onder verantwoordelijkheid van Onze minister van Defensie.

De hoofden van deze diensten stellen hem bij voortdurend op de hoogte van al hetgeen van belang kan zijn.

2. Onze minister van Defensie draagt zorg dat van hetgeen hem ingevolge het bepaalde in het eerste lid bereikt, de gegevens, die naar de aard van de hun toevertrouwde zorg voor andere ministers van belang kunnen zijn, zo spoedig mogelijk ter kennis van die ministers worden gebracht.

3. Onze minister van Defensie kan in overeenstemming met Onze hierbij betrokken minister bepalen, dat gegevens door de hoofden van de militaire inlichtingendiensten rechtstreeks ter kennis van overheidsorganen en -diensten worden gebracht.

Artikel IV, 4

De hoofden van de militaire inlichtingendiensten zijn bevoegd zich voor het verkrijgen van gegevens te wenden tot de burgerlijke overheidsorganen, -diensten en ambtenaren, die geacht kunnen worden deze gegevens te kunnen verstrekken. De hoofden van de militaire inlichtingendiensten handelen hierbij in nauw en voortdurend overleg met het hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst.

Artikel IV, 5

Onze minister van Defensie kan nadere voorschriften geven omtrent de organisatie, de werkwijze en het beheer van de militaire inlichtingendiensten.

HOOFDSTUK V

De Inlichtingendienst Buitenland

Artikel V, 1

Er is een Inlichtingendienst Buitenland, die tot taak heeft het inwinnen van gegevens betreffende het buitenland, welke voor de regering van belang kunnen zijn.

Artikel V, 2

1. De Inlichtingendienst Buitenland is werkzaam onder verantwoordelijkheid van Onze minister-president, minister

van Algemene Zaken. Het hoofd van deze dienst stelt hem bij voortduring op de hoogte van al hetgeen van belang kan zijn.

2. Onze minister-president, minister van Algemene Zaken, draagt zorg dat van hetgeen hem ingevolge het bepaalde in het eerste lid bereikt, de gegevens, die naar de aard van de hun toevertrouwde zorg voor andere ministers van belang kunnen zijn, zo spoedig mogelijk ter kennis van die ministers worden gebracht.

3. Onze minister-president, minister van Algemene Zaken, kan in overeenstemming met Onze hierbij betrokken minister bepalen, dat gegevens door het hoofd van de Inlichtingendienst Buitenland rechtstreeks ter kennis van overheidsorganen en -diensten worden gebracht.

Artikel V, 3

Het hoofd van de Inlichtingendienst Buitenland is bevoegd zich voor het verkrijgen van gegevens te wenden tot andere overheidsorganen, -diensten en ambtenaren, die geacht kunnen worden deze gegevens te kunnen verstrekken.

Artikel V, 4

Onze minister-president, minister van Algemene Zaken, kan nadere voorschriften geven omtrent de organisatie, de werkwijze en het beheer van de Inlichtingendienst Buitenland.

HOOFDSTUK VI

Verhouding van het Openbaar Ministerie en de politie tot de inlichtingen- en veiligheidsdiensten

Artikel VI, 1

De procureurs-generaal bij de gerechtshoven als fungerende directeurs van politie en de ambtenaren van Rijks- en Gemeentepolitie, benevens die van het Wapen der Koninklijke Marechaussee, doen onverwijld mededeling aan de betrokken inlichtingen- en veiligheidsdiensten van alle te hunner kennis komende gegevens, welke voor die diensten, in verband met de daaraan opgedragen taak, van belang kunnen zijn.

Artikel VI, 2

Indien aanwijzing bestaat, dat bij de vervulling van de taak van het openbaar ministerie belangen zijn betrokken, welke door een inlichtingen- of veiligheidsdienst worden behartigd, plegen het openbaar ministerie, en wel de betrokken procureur-generaal, en het hoofd van de betrokken dienst onverwijld overleg. Zulk overleg wordt gepleegd op verzoek van hetzij de procureur-generaal hetzij het hoofd van de betrokken dienst.

Artikel VI, 3

De wijze van het doen van mededelingen als bedoeld in artikel VI, 1, geschiedt, voorzover het de Rijkspolitie betreft, volgens aanwijzingen door Onze minister van Justitie te geven, voor zover het de ambtenaren van de Gemeentepolitie betreft volgens door de chef van het betrokken korps te geven voorschriften en voor zover het de ambtenaren van het Wapen der Koninklijke Marechaussee betreft volgens door de commandant van dat Wapen te geven aanwijzingen.

HOOFDSTUK VII

Slotbepalingen

Artikel VII, 1

Ons besluit van 8 augustus 1949, nr. 51, zoals gewijzigd, laatstelijk bij Ons besluit van 1 maart 1956, nr. 9, wordt ingetrokken.

Artikel VII, 2

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 september 1972.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende toelichting in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

Porto Ercole, 5 augustus 1972.

JULIANA.

De Minister-President,
Minister van Algemene Zaken,
B. BIESHEUVEL.

De Minister van Justitie,
VAN AGT.

De Minister van Binnenlandse Zaken a.i.,
VAN AGT.

De Minister van Financiën a.i.,
B. BIESHEUVEL.

De Minister van Defensie,
H. J. DE KOSTER.

Uitgegeven de vijftiengste augustus 1972.

De Minister van Justitie,
VAN AGT.

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

Tijdens de openbare behandeling door de Tweede Kamer der Staten-Generaal van het verslag van de Vaste Commissie voor de inlichtingen- en veiligheidsdiensten op 21 april 1970 (Handelingen Tweede Kamer, zitting 1969-1970, 3067/3083 en 3090/3105) is uitvoerig gesproken over de beslissing van de regering die de noodzaak met zich bracht het vertrouwelijk Koninklijk Besluit van 8 augustus 1949, nr. 51, zoals sedert gewijzigd, houdende nadere regelen met betrekking tot de organisatie, de werkwijze, de taak en de samenwerking van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten te herzien.

De gewijzigde opzet is indertijd – zoals ook tijdens het debat op 21 april 1970 is gebleken – niet zonder aarzeling aanvaard. Met name bestond bezwaar tegen de ondoorzichtigheid van de voorgestelde regeling van de ministeriële verantwoordelijkheid en de omslachtigheid van de procedure om de objectiviteit van de informatie betreffende het buitenland te garanderen.

Aangezien de herziening van het KB van 8 augustus 1949 nr. 51, bij het optreden van het huidige kabinet nog niet was voltooid, hebben de ondergetekenden de voor- en nadelen van de voorgestelde opzet nog eens nauwkeurig tegen elkaar afgewogen.

Zij zijn daarbij onder meer tot de conclusie gekomen dat het toch de voorkeur verdient de inlichtingendienst die tot taak heeft het verwerven van gegevens betreffende het buitenland weer te stellen onder de directe verantwoordelijkheid van de minister-president.

De ondergetekenden menen de toezegging gestand te moeten doen die indertijd in de Tweede Kamer is gedaan dat het nieuwe besluit niet langer de rubricering „vertrouwelijk” zal dragen en dat tot publikatie ervan zal worden overgegaan.

In verband met de aard van de te regelen materie is de vorm van een Algemene Maatregel van Bestuur gekozen.

Het Koninklijk Besluit waarbij de taakoverdracht wordt gerealiseerd is op dezelfde datum in werking getreden als het onderhavige besluit.

Het Ontwerp-besluit bestaat uit zeven hoofdstukken, waarin achtereenvolgens aan de orde komen:

- I. Algemene bepalingen
- II. De coördinator van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten
- III. De Binnenlandse Veiligheidsdienst
- IV. De militaire inlichtingendiensten
- V. De Inlichtingendienst Buitenland
- VI. Verhouding van het Openbaar Ministerie en de Politie tot de inlichtingen- en veiligheidsdiensten
- VII. Slotbepalingen.

ARTIKELSGEWIJS

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel I, 1. In dit artikel wordt ter wille van de overzichtelijkheid de omschrijving van een aantal begrippen gegeven.

Artikel I, 2. De bedoeling van het eerste lid van dit artikel is om buiten elke twijfel te stellen dat de Nederlandse inlichtingen- en veiligheidsdiensten bij de uitvoering van de hun toegewezen taak zijn gebonden aan de wettelijke bepalingen.

Voorts is vastgelegd dat zij de hun toegewezen taken uitoefenen in ondergeschiktheid aan de Minister, onder wie zij zijn gesteld. De ministers zijn vanzelfsprekend weer verantwoordelijk jegens het parlement. De Tweede Kamer heeft, gelet op het vertrouwelijk karakter van de onderhavige materie ten behoeve van haar controlerende taak een speciale commissie ingesteld bestaande uit de fractievoorzitters van de grootste in de Kamer vertegenwoordigde partijen, nl. de Vaste Commissie voor de Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten. Hoewel het niet gebruikelijk is in een algemene maatregel van bestuur het ontbreken van bepaalde bevoegdheden van ambtenaren vast te leggen, is hierop in het tweede lid van het artikel een uitzondering gemaakt. Door deze bepaling wordt uitdrukkelijk vastgesteld, dat de ambtenaren van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten geen opsporingsbevoegdheden als bedoeld in het Wetboek van Strafvordering bezitten.

Artikel I, 3. Teneinde een zo doeltreffend mogelijke uitvoering van hun taak door de verschillende diensten te verzekeren, is mede ter vermijding van dubbel werk, voorgescreven dat de diensten elkaar zoveel mogelijk medewerking verlenen waarbij vooral gedacht is aan het uitwisselen van gegevens.

Artikelen I, 4 en I, 5. Deze artikelen bevatten een aantal verplichtingen die voor elk hoofd van een inlichtingen- en veiligheidsdienst behoren te gelden.

HOOFDSTUK II

De coördinator van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten

Artikel II, 1. De minister-president heeft terzake van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten een dubbele verantwoordelijkheid.

Eenzijds ziet hij toe op de coördinatie van alle diensten, anderzijds is hij belast met de zorg voor het functioneren van de Inlichtingendienst Buitenland.

Beide taken worden strikt gescheiden gehouden.

Teneinde hem bij te staan in zijn coördinerende taak is indertijd de functie van coördinator ingesteld.

Deze functionaris is rechtstreeks verantwoordelijk jegens de minister-president voor de coördinatie van de werkzaamheden van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten.

Hij bevordert ook de samenwerking van die diensten. Als zodanig is hij voorzitter van het Comité Verenigde Inlichtingendiensten Nederland.

De coördinator wordt benoemd op gezamenlijke voordracht van de minister-president en de ministers van Binnenlandse Zaken en van Defensie.

HOOFDSTUK III

De Binnenlandse Veiligheidsdienst

Artikel III, 1. In dit artikel is de taak van de Dienst omschreven, t.w. onder *a.* het inwinnen van gegevens omtrent spionage en sabotage en betreffende activiteiten die een gevaar vormen voor het voortbestaan van de democratische rechtsorde en onder *b.* de taak inzake de beveiliging. Het inwinnen van gegevens vindt eerst plaats bij het bestaan van ernstige vermoedens.

In verband met het grote gewicht van de belangen van de Staat die hier in het geding zijn, is het noodzakelijk dat de regering zo vroegtijdig mogelijk omtrent dreigende aantastingen daarvan wordt ingelicht. De regering kan dan bezien of tegen spionage- en sabotage-activiteiten of bedreigingen van de democratische rechtsorde dient te worden opgetreden. Aan de hand van de ter beschikking komende gegevens kan zij zo nodig passende maatregelen nemen.

Voorzover de verkregen gegevens van belang zijn voor de opsporing en vervolging van strafbare feiten of ter voorkoming van ernstige verstoringen van de openbare orde, worden deze ter beschikking gesteld van de terzake bevoegde organen van politie en justitie. In artikel III, 2 is aangegeven hoe deze gegevens de bevoegde organen bereiken.

Het onder *b.* gestelde betreffende de beveiligingstaak van de Dienst is het voor de hand liggende complement van de onder *a.* aangegeven taak. Gegevens waarvan de geheimhouding door het belang van de Staat of van zijn bondgenoten wordt geboden, worden tegen kennisneming door daartoe niet-gechtigden ook beschermd door o.a. de artikelen 98 e.v. van het Wetboek van Strafrecht.

De regering kan hiermede echter niet volstaan; zij dient zorg te dragen voor een adequaat beveiligingssysteem. De BVD heeft in dit opzicht een bevorderende taak. Deze taak dient ook te worden uitgeoefend t.a.v. sectoren van de overheidsdienst en van het bedrijfsleven die van vitaal belang zijn voor het instandhouden van het maatschappelijk leven.

Deze dienen preventief beveiligd te worden, omdat het naar behoren functioneren daarvan, vooral in bijzondere omstandigheden, niet in gevaar mag komen.

Artikel III, 2. In het eerste lid is de verantwoordelijkheid van de Minister van Binnenlandse Zaken voor de Binnenlandse Veiligheidsdienst vastgelegd, benevens de verplichting van het hoofd van de Dienst deze Minister bij voortdurend in te lichten omtrent al hetgeen van belang kan zijn. De leden 2 en 3 hebben ten doel te bewerkstelligen dat de verkregen gegevens zo spoedig mogelijk ter beschikking worden gesteld van de autoriteiten die daarbij belang hebben.

Artikel III, 3. De politie heeft van oudsher een inlichtingentaak in de lokale sfeer. Door het bepaalde in de leden 1 en 2 van dit artikel wordt een relatie gelegd tussen de Binnenlandse Veiligheidsdienst die centraal gegevens inwint en de politie alsmede de grensbewaking. De door dezen te verlenen medewerking is noodzakelijk voor de goede vervulling van de taak die aan de Binnenlandse Veiligheidsdienst is opgedragen. Deze medewerking kan de Minister van Binnenlandse Zaken wat de ambtenaren van de rijkspolitie en ambtenaren belast met de grensbewaking aangaat, verkrijgen door de betrokken Ministers te verzoeken daartoe behorende ambtenaren aan te

wijzen voor het verrichten van werkzaamheden ten behoeve van de Dienst.

Aan de burgemeesters in gemeenten met gemeentepolitie is de verplichting opgelegd om die medewerking in medebewind te verlenen door het aanwijzen van ambtenaren van gemeentepolitie voor het verrichten van deze werkzaamheden.

HOOFDSTUK IV

De militaire inlichtingendiensten

De taakomschrijving van de drie militaire inlichtingendiensten is geheel gelijk, met dien verstande dat de taak van elke dienst uiteraard slechts geldt voor het eigen krijgsmachtdeel.

De naam van de inlichtingendienst der Koninklijke Landmacht, thans nog Militaire Inlichtingendienst geheten, wordt gewijzigd in Landmacht Inlichtingendienst, en daarmee aangepast aan de benaming van de beide andere militaire inlichtingendiensten.

Artikel IV, 4. Het overleg met het hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst is, gelet op de beveiligingstaak van de BVD noodzakelijk, omdat de hoofden van de militaire inlichtingendiensten deze bevoegdheid nodig hebben in het kader van hun beveiligingstaak.

HOOFDSTUK V

De Inlichtingendienst Buitenland

Artikel V, 1. Met de keuze van de naam Inlichtingendienst Buitenland wordt beoogd beter weer te geven welke taak deze dienst, sedert de reorganisatie die per 1 januari 1971 is ingegaan, in feite vervult, te weten het *inwinnen* van gegevens betreffende het buitenland. De dienst heeft derhalve geen aandeel in de keuze van de noodzakelijke informatie en in de analyse en de bestudering van de verkregen gegevens voorzover het betreft de beoordeling van de waarde ervan voor de beleidsvorming.

Deze geschiedt door de ministeries aan wie de gegevens al naar gelang de hun toevertrouwde belangen, ter beschikking worden gesteld.

Artikel V, 2. Het hoofd van de Inlichtingendienst Buitenland is verplicht de minister-president bij voortdurende op de hoogte te stellen van de gegevens die door de dienst zijn verzameld. Dit is noodzakelijk om te verzekeren dat de minister-president de zorg voor de goede doorstroming van de verkregen gegevens naar behoren kan vervullen.

Artikel V, 3. Deze bepaling moet worden gezien als een legitimatie ten behoeve van het hoofd van de Inlichtingendienst Buitenland om voor hem noodzakelijke gegevens in te winnen bij andere overheidsorganen, -diensten en ambtenaren.

HOOFDSTUK VI

Verhouding van het Openbaar Ministerie en de Politie tot de Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten

Artikel VI, 1. De in het artikel genoemde ambtenaren krijgen bij de uitoefening van hun ambt in veel gevallen kennis van feiten en gegevens die voor een inlichtingen- of veiligheidsdienst van belang kunnen zijn in verband met een goede uitoefening van de aan die dienst opgedragen taak. Het artikel verplicht die ambtenaren dergelijke gegevens aan de betrokken dienst mede te delen.

Artikel VI, 2. Bij de vervulling van hun taak kunnen de leden van het Openbaar Ministerie en de procureurs-generaal raken aan belangen die door één van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten worden behartigd. Het is dan noodzakelijk dat overleg tussen de betrokkenen wordt gepleegd. Derhalve schrijft het artikel voor dat dit overleg moet worden gepleegd, en wel op verzoek van degenen der betrokkenen, aan wie blijkt dat het overleg nodig is.

Artikel VI, 3. In dit artikel wordt aangegeven wie behoort te bepalen op welke wijze de verstrekking van gegevens, die krachtens artikel VI, 1 moeten worden medegedeeld, dient plaats te vinden.

HOOFDSTUK VII

Slothebalingen

Dit besluit treedt met ingang van 1 september 1972 in werking. Met ingang van dezelfde datum is de Inlichtingendienst Buitenland gesteld onder de directe verantwoordelijkheid van de minister-president, minister van Algemene Zaken.

De Minister-President,
Minister van Algemene Zaken,
B. BIESHEUVEL.

De Minister van Justitie,
VAN AGT.

De Minister van Binnenlandse Zaken a.i.,
VAN AGT.

De Minister van Financiën,
R. J. NELISSEN.

De Minister van Defensie,
H. J. DE KOSTER.